

[Sigsgaard.]

let, det ved jeg ikke, men i hvert fald vil jeg gerne gentage det ved at udtrykke det på en anden måde: er det ministerens opfattelse, at der i det bysamfund, der hedder hovedstadsområdet, skal gennemføres en lige så vidtgående økonomisk udligning som i alle andre bysamfund i Danmark? Hvis det ikke er ministerens opfattelse, eller hvis ministeren er tvivlende og ikke kan svare klart ja på spørgsmålet, vil jeg bede ministeren om at motivere, hvorfor man i samtlige andre bysamfund skal have en økonomisk udligning, mens man ikke skal have det i hovedstadsområdet.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): En økonomisk udligning i de bysamfund, som hr. Sigsgaard taler om, er jo gennemført på grundlag af, at man har sammenlagt kommunerne til én enhed. Jeg vil gerne for mit vedkommende sige, at jeg i alt fald ikke på forhånd er indstillet sådan, at jeg finder det rigtigt, at man fremover f. eks. får et storamt omfattende hovedstadsamtet København, Frederiksberg, Roskilde og Frederiksborg amter. En sådan mastodont, der om få år måske vil komme til at omfatte $\frac{2}{5}$ af den samlede danske befolkning, mener jeg ikke det kan være rigtigt at stræbe imod. Jeg har den opfattelse, at det er for stort et område; det kan blive en pressionsgruppe, som jeg ikke finder heldig for det danske samfund.

Den økonomiske udligning, som hr. Sigsgaard taler om, er fremkommet ved, at man har sammenlagt kommuner. Det er regeringens opfattelse, at der skal ske en økonomisk udligning ikke blot imellem hovedstadsområdets kommuner, vi vil gå videre med byrdefordelingsreformen, således at der bliver en udligning imellem alle landets kommuner og dermed imellem alle landets skatteborgere.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at det forekommer mig, at han tager fejl på det punkt, hvor han siger, at reformkommissionen ville få 6 medlemmer inhabile, hvis man fastholdt det forslag, som vi har fremsat. Det kan jeg ikke være enig i, for loven blev jo ændret derhen, at

der alene er tale om bopælskommune, og i så fald ser jeg ikke, at der bliver nogen inhabilitet ud over; når de pågældende behandler selve den bopælskommune, de tilhører.

Må jeg dernæst sige om slagsiden, at jeg synes, at indenrigsministeren forstærker denne slagside. Vi må regne med, at der ved den udvidelse, som ministeren har foreslået af reformkommissionen, vil ske en udvidelse med 4 personer af borgerlig observans og kun 1 socialdemokrat. Derfor synes jeg nok, man kan sige, at man derved forstærker den slagside.

Må jeg endelig bede om, at vi — skønt altså faktisk alle har erklæret, at dette forslag ikke lader sig gennemføre — dog får en udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning.)

Sigsgaard: Jeg er enig med indenrigsministeren i, at den økonomiske udligning, der er sket i det øvrige land, er sket ved, at man simpelt hen har elimineret skattelyene, man har foretaget en sammenlægning omkring bysamfundene, hvorved den økonomiske forskelsbehandling er ophævet. Jeg er enig med ministeren i, at det ikke kan ske på samme måde — der kommer vel visse sammenlægninger og visse grænsereguleringer af hovedstadsområdet — i hovedstadsområdet, at man ikke på den måde kan få en økonomisk udligning.

Men det er egentlig ikke spørgsmålet; metoden er en anden sag, og det er klart, at der er andre metoder at nå frem til en økonomisk udligning på end ved at foretage sammenlægninger. Jeg tror ikke, vi behøver at gå i detaljer med, hvilke metoder der er, men der findes metoder. Spørgsmålet er derfor alene dette — nu kan jeg altså formulere det på en ny måde igen: er ministeren indstillet på — og vi ser bort fra metoderne — at der i hovedstadsområdet opnås en økonomisk udligning af lige så stort omfang som i det øvrige land? Så kan vi senere snakke om metoderne. Og hvis ministeren ikke er indstillet på det, hvad er så begrundelsen for, at hovedstaden skal behandles anderledes end det øvrige land?

Stærk Johansen: En fuld økonomisk udligning kan efter min opfattelse kun finde sted, hvis man laver en storkommune; der,